

Другий факультативний протокол до Міжнародного пакту про громадянські й політичні права, спрямований на скасування смертної кари

Розробка другого факультативного протоколу до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, скерованого на скасування смертної кари. Генеральна Асамблея, посилаючись на статтю 3 загальної декларації прав людини, прийнятої в її резолюції 217 А (III) від 10 грудня 1948 року, посилаючись також на статтю 6 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, який міститься у додатку до її резолюції 2200 А (XXI) від 16 грудня 1966 року, враховуючи своє рішення 35/437 від 15 грудня 1980 року, яке підтвержене в її резолюції 36/59 від 25 листопада 1981 року, розглянути ідею розробки проекту другого факультативного протоколу до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, скерованого на скасування смертної кари, враховуючи також свою резолюцію 37/192 від 18 грудня 1982 року, в якій вона просила комісію з прав людини розглянути ідею розробки другого факультативного протоколу, а також свою резолюцію 39/137 від 14 грудня 1984 року, в якій вона просила Комісію та Підкомісію з попередження дискримінації та захисту меншин продовжити розгляд цього питання, беручи до уваги порівняльний аналіз, підготовлений Спеціальним доповідачем Підкомісії з попередження дискримінації та захисту меншин <SFE/CM.4/іги.2/1987/20>, беручи до уваги також думки, висловлені урядами на підтримку та проти смертної кари, і їх коментарі та зауваження стосовно другого факультативного протоколу, які наведені у відповідних доповідях Генерального секретаря <SFA/36/441 та Add.1:2. A/37/407 та Add.1: A/44/592 та Add.1.>, посилаючись на своє рішення 42/421 від 7 грудня 1987 року та на резолюцію 1989/25 Комісії з прав людини від 6 березня 1989 року і рішення 1989/139 Економічної та Соціальної Ради від 24 травня 1989 року, згідно з якими порівняльний аналіз та проект другого факультативного протоколу до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, скерованого на скасування смертної кари, підготовлені Спеціальним доповідачем були надіслані Генеральній асамблеї для прийняття відповідного рішення, намагаючись надати державам-учасникам Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, які побажають зробити це, можливість стати учасниками другого факультативного протоколу до цієї угоди, розглянувши проект другого факультативного протоколу,

1. висловлює свою вдячність Комісії з прав людини та комісії з попередження дискримінації та захисту меншин за виконану ними працю;
2. приймає та відкриває для підписання, ратифікації и приєднання другий факультативний протокол до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, скерований на скасування смертної кари, який міститься в додатку до цієї резолюції;
3. Закликає всі уряди, які можуть зробити це, розглянути питання про підписання та ратифікацію другого факультативного протоколу або приєднатися до нього.

82-пленарне засідання 15 грудня 1989 року

Додаток

Другий Факультативний Протокол до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, скерований на скасування смертної кари.

Держави, що беруть участь у цьому Протоколі, вважаючи, що скасування смертної кари сприяє зміцненню людської гідності та прогресивному розвитку прав людини, посилаючись на статтю 3 Загальної декларації прав людини<SFРезолюція 217 А (III)> прийнятої 10 грудня 1948 року, та статтю 6 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права<SFДив. Резолюцію 2200 А (XXI), додаток>, який прийнятий 16 грудня 1966 року, відзначаючи, що формулювання статті 6 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, які стосуються скасування смертної кари, є вагомною вказівкою на бажаність скасування, будучи переконаними в тому, що заходи на скасування смертної кари слід розглядати як прогрес у забезпеченні прав на життя, бажаючи цим взяти міжнародне зобов'язання про скасування смертної кари, погодилися про таке:

СТАТТЯ 1

1. Ні одна особа, що перебуває під юрисдикцією держави-учасниці цього Протоколу, не піддається смертній карі.
2. Кожна держава-учасниця вживає всіх необхідних заходів для скасування смертної кари в рамках своєї юрисдикції.

СТАТТЯ 2

1. Не припускається жодних застережень до цього Протоколу, за винятком застереження, зробленого в момент ратифікації чи приєднання, яке передбачає застосування смертної кари у воєнний час після визнання вини у скоєнні найбільш важких злочинів військового характеру, скоєних у воєнний час.
2. Держава-учасниця, яка робить таке застереження в момент ратифікації чи приєднання повідомляє Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй про відповідні положення свого національного законодавства, яке застосовується у воєнний час.
3. Держава-учасниця, що зробила таке застереження, повідомляє Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй про кожний початок чи припинення стану війни стосовно своєї території.

СТАТТЯ 3

Держави-учасниці цього протоколу включаючи доповіді, які вони подають Комітетові з прав людини у відповідності із статтею 40 Пакту, інформацію про заходи, вжиті ними для здійснення цього Протоколу.

СТАТТЯ 4

Що стосується держав-учасниць Пакту, які зробили заяву згідно із статтею 41, то компетенція Комітету з прав людини отримувати та розглядати повідомлення про те, що будь-яка держава-учасниця не виконує своїх зобов'язань, розповсюджується на положення цього Протоколу, якщо тільки зацікавлена держава-учасниця не заявила про протилежне в момент ратифікації чи приєднання.

СТАТТЯ 5

Що стосується держав-учасниць першого факультативного протоколу до Міжнародного пакту з громадянських та політичних прав, прийнятого 16 грудня 1966 року, то компетенція Комітету з прав людини отримувати та розглядати повідомлення окремих осіб, що перебувають під їх юрисдикцією, розповсюджується на положення цього Протоколу, якщо тільки зацікавлена держава-учасниця не зробила заяви про протилежне в момент ратифікації чи приєднання.

СТАТТЯ 6

1. Положення цього Протоколу застосовуються в якості додаткових положень до Пакту.
2. Без шкоди для можливого внесення застережень згідно їх статтею 2 цього Протоколу, право, гарантоване в пункті 1 статті 1 цього Протоколу, не підлягає будь-якому відхиленню від нього згідно із статтею 4 Пакту

СТАТТЯ 7

1. Цей Протокол відкритий для підписання будь-якою державою, що підписала Пакт.
2. Цей протокол підлягає ратифікації кожною державою, що ратифікувала Пакт або приєдналася до нього. Ратифікаційні грамоти передаються на зберігання Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй.
3. Цей Протокол відкритий для приєднання кожної держави, що ратифікувала Пакт або приєдналася до нього.
4. Приєднання здійснюється депонуванням документу про приєднання у Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй.
5. Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй сповіщає всіх, що підписали цей Протокол або приєдналися до нього про депонування кожної ратифікованої грамоти або документу про приєднання.

СТАТТЯ 8

1. Цей Протокол набуває чинності через три місяці від дня депонування у генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй десятої ратифікаційної грамоти або документу про приєднання.
2. Для кожної держави, яка ратифікує цей протокол або приєднається до нього після депонування десятої ратифікованої грамоти чи документу про приєднання, цей пртокол набуває чинності через три місяці від дня депонування її власної ратифікаційної грамоти або документу про приєднання.

СТАТТЯ 9

Положення цього протоколу розповсюджуються на всі частини федеративних держав без будь-яких обмежень чи винятків

СТАТТЯ 10

Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй повідомляє всім державам, про яких йдеться в пункті 1 статті 48 Пакту, про:

- а) застереження, повідомлення та сповіщення згідно із статтею 2 цього Протоколу;
- б) заяви, зроблені згідно із статтями 4 або 5 цього протоколу;
- с) підписання, ратифікацію та приєднання відповідно до статті 7 цього Протоколу;
- д) дату набуття чинності цього Протоколу згідно із його статтею 8.

СТАТТЯ 11

1. Цей Протокол, англійський, арабський, іспанський, китайський, російський, французький тексти якого однаково автентичні, підлягає здачі на зберігання в архив організації Об'єднаних Націй

2. Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй персилає завірені копії цього Протоколу всім державам, що вказані у статті 48 Пакту.